

ONAMENŢELE

IN TOATA ROMANIA
 L. n. 48
 24
 12
 IN STRAINATATE:
 60
 INSERTIUNI SI RECLAME:
 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
 III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
 Reclame 2 lei noi linia.
 număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI:

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100. A Ooppel în Vienna, Stubenbastei 2. Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2. Philipp Lob în Vienna, Eichenbuhgasse 11. L. Jang & Comp. în Peđa, Haras-Laffite & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris. Orain & Comp. Rue Dragon 2 Paris. Bug. Micoud, 139-140, Fleet Street London
 Scrierilor nefracate nu se primesc.
 Articolele nepublicate se vor arde.
 Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de Bucuresti, 5 Aprilie.

aur	93	92 1/2
argint	88	87 1/2
banca rural	83	82 1/2
urban	78	—
municipal al Capit.	83	—
banca	135	—
banca	200	185
banca	50	—
municipal cu premii	22	21 1/2
romana	—	—
100/100	100 1/4	100 1/2
2525	2525	—
123 1/2	123 1/4	—

Cursul de Viena, 18 Aprilie.

Renta ungară în aur	86	10
Bonari de tesaur ung. I emis.	119	—
II	108	75
Imprumutul austr. în hârtie	81	55
argint	65	15
Renta austriacă în aur	62	85
Loss din 1866	111	25
Acțiunile băncii naționale	793	—
austr. de credit	213	80
ungare	194	50
Argint	106	35
Ducatul	5	75
Napoleonul	9	35
100 mărci germane	59	95

Cursul de Berlin, 12 Aprilie.

Acțiunile Căilor ferate române	23	90
Obligațiunile române 6%	73	25
Prioritățile C. fer. rom.	89	75
Imprumutul Oppenheim	91	70
Napoleonul	16	26
Vienna, termen lung	—	—
Paris	—	—

Calendarul zilei
 Juoi 13 Aprilie.
 Patronul zilei: Mart. Artoman.
 Răsăritul soarelui: 4 ore 56 min.
 Apusul soarelui: 6 ore 53 min.
 Fazele lunii: Ultim Quart.

PLECAREA TRENURILOR

București - Suceava		Suceava - București		București - Giurgiu	
București	8.15 n 10. — d	Suceava	5.11 d 6.46 d	București	9.15 d 6.06 n
Ploesci	9.50 n 12.00 d	Roman	8.45 d 12.37 d	Giurgiu, sosire	11.35 d 8.27 n
Brăila	1.58 n 5.45 d 7.15 d	Tecuci	12.30 n 5.10 d	Giurgiu - București	
Tecuci	4.38 n 11.10 d	Brăila	3.03 n 8.10 n 8.59 d	Giurgiu	9.26 d 4.45 n
Roman	9.05 d 4.45 d	Ploesci	7.12 d 2.45 d	București, sosire	9.48 d 7.17 d
Suceava, sosire	12.03 d 9.55 n	București, sosire	8.30 d 4.30 d	Galați - Barboși	
București - Verciorova		Verciorova - București		Galați	
București	8. — d 6.05 n	Verciorova	8.45 d	Galați	1.20 n 8.25 d 7.30 d
Pitești	11.21 d 10.15 n	Craiova	11.44 d	Barboși, sosire	1.55 n 9. — d 8.05 n
Slatina	2. — d	Slatina	1.51 d	Barboși - Galați	
Craiova	4.17 d	Pitești	4.43 d 7.15 d	Barboși	2.55 n 6.25 n 7.25 n
Verciorova, sosire	9.01 n	București, sosire	7.40 d 11.20 d	Galați, sosire	3.30 n 7. — n 8. — d

IRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI”
 (Agenția Havas).
 Serviciul de la 23 Aprilie, 4 ore seara. —
 Londra, 23 Aprilie.

Se scrie din Petersburg către „Times”, negociațiile, privitoare la retragerea de pe părți, continuă într-un spirit amical. Rezultatul poate fi întârziat. Rușii cer Turcia să dea garanții că nu se va ocupa în recucerirea pozițiilor înainte și dacă negociațiile ar cădea.

Londra, 23 Aprilie.
 Telegramă din Constantinopol către „Daily News”:
 Se vede în existența unui complot, care prevede restanțarea lui Murad V, și al minister il favorizază. Cu toate acestea Osman-pașa și Muktar-pașa vor răsturnarea lui Sultani.

Londra, 23 Aprilie.
 Telegramă din Constantinopol informează că generalul Ignatieff va fi la San-Stefano ca comisar politic.

Serviciul de la 24 Aprilie 9 ore dim. —
 Berlin, 23 Aprilie.

Formula de invitație la Congres este următoarea:
 „Am onorarea să vă invităm să luați parte la Congresul de pace care va avea loc în Berlin, pentru revizuirea tratatelor de la 56 și 71, fiind în seamă că nu s-a creată prin evenimentele ce au avut loc în Orient, loc în Orient, cabinetele, afară de cabinetul din Londra, primesc. Se asigură că Engritera nu va fi înarmată cu un va lua parte la Congres de cât numai dacă Rusia va consimți să supună la sancțiunea Congresului toate întrebările ridicate acum în armă în Orient.”

Paris, 23 Aprilie.
 Serviciul din străinătate cu toate lașă o părere prea puțin liniștitoare.

Sant-Petersburg, 23 Aprilie.
 Cancelarul este indispus în urma răcelii.

Atona, 23 Aprilie.
 După încheierea unui armistițiu de cinci zile între Turci și insurgenți, prin mijlocul consulilor englezi, acești consuli au primit pe insurgenți a încede scorta sașiei în desbaterea Europei. Insurgenții vor să puie jos armele, temându-se să reîncapească măcelurile, și declară că vor lupta pentru anexarea lor la Grecia. Consulii speră că vor putea face să se pregătească armistițiu și că vor căpăta de Poartă garanții pentru siguranța fașărilor creștine și pentru vizita insurgenților.

BUCUREȘTI 12 APRILIE

Nu e de mult de când am zis, că I. C. Brătianu joacă la noroc și în sărcinându-se pe sine însuși în misiunea diplomatică pe lângă țările din Viena și Berlin, a aruncat cel din urmă ban în joc.

Nu e de mult de când le-am zis acestea, și totuși astăzi nimeni nu mai cutează să pună la îndoială temeinicia prevederilor noastre. Înainte de a fi plecat Președintele consiliului de miniștri, aveam speranțe; astăzi le am pierdut chiar și pe acestea.

Cu totul alt-fel ar fi trebuit să stea lucrurile astăzi, dacă nu d. I. C. Brătianu ar fi pledat cauza României la Viena, ci vre-un alt om politic, care, fără de a putea fi bănuț de ipocrisie, ar fi putut zice comitelui Andrassy: „România este și voiește să rămână un stat pacinic, un vecin bun și un zid de apărare contra năvălirilor, la carimonia Habsburgilor ar putea să fie expusă la hotarele despre Ardeal.”

Căci în zadar! — nu putem pretinde ca Austro-Ungaria să dea sprijinire unui stat, care amenință pacea internă a monarhiei, și d-nul I. C. Brătianu dimpreună cu amicii săi foarte mult s'au trudit spre a face ca lumea să creadă, că România este un stat care amenință liniștea hotarelor de la răsărit ale monarhiei Habsburgilor. Acum era dar vremea, ca d. I. C. Brătianu să facă țării sale o jertfă, și, recunoscând greșelile trecutului, nu să și renege acest trecut, ci să se declare mort politicește.

Nu e o exagerare, dacă astăzi zicem: România este lipsită de sprijinul puterilor, fiind că d. Brătianu și amicii săi au surpat încrederea puterilor interesate în bunele intențiuni ale Romanilor. Toată lumea cunoaște trecutul svinturat al domnului I. C. Brătianu, și o țară, pe care o pot reprezenta asemenea oameni, nu poate să inspire încredere. Îndeosebi Austria are interese în România, și pentru densa statul Român și puterea de rezistență a acestui stat este o cestiune de existență; d. I. C. Brătianu, și amicii săi au voit însă a da acestui stat o misiune primejdioasă pentru monarhia Austro-Ungară, și astfel a creat o aparență colisiune de interese între România și Imperiul de la apus. Cabinetul din Viena nu poate dar să aibă încredere în țara ce este reprezentată de asemenea oameni, de oare-ce trebuie să creadă, că ei sunt adevărata expresie a spiritului public. D. I. C. Brătianu, dacă ar ști ce va să zică abnegațiunea patriotică, nu ar fi mers la Viena, dându-i acul de om popular, ci ar fi grăit adevărul și ar fi zis: Eu nu sunt omul, ce reprezintă dispozițiile Romanilor față cu monarhia Habsburgilor.

Nu mai puțină lipsă de patriotism a dovedit d. I. C. Brătianu,

când s'a hotărât a pleca însuși la Berlin.

Toată lumea știe cât de nedemnă și de lipsită de bun simț politic a fost totdeauna partarea d-lui I. C. Brătianu și a amicilor săi politici față cu Pruso-Germania; toată lumea își aduce aminte limbajul ce observa „Românul” și codițele lui față cu poporul german și chiar față cu „Nemțul” din țară: a merge după toate acestea la Berlin cu pretenția de a pleda cauza României, era fără îndoială, din partea d-lui I. C. Brătianu, mai mult de cât lipsă de bun simț politic.

D. I. C. Brătianu este un om de o capacitate foarte normală; cu toate acestea îl credem destul de inteligent spre a nu ne mai putea înșela, că d-sa le-a înțeles oate aceste, și prin urmare trebuie să credem că dinadins a făcut ce-a făcut.

Prea bine! Suntem însă siliți a-l aduce încă odată aminte, că asemenea politică, de cătră oamenii ce sunt cel puțin onești, nu se face de cât cu revolverul în buzunar.

Să începem a avea speranțe deșarte, să ne încredem celor mai noi știri în așa mod în cât să deducem din ele perspectiva unei păci dainuitoare! De multă vreme Germania și dă osteneală de-a căuta puncte de vedere, cari ar putea împăca toate interesele puterilor mari și ar face de prisos izbucnirea unui nou război, de nu mai sângeros, dar de sigur mai lung și mai rușinos de cât cel cu Turcia. Știri telegrafice ne spun, că principele cancelar al Germaniei a aflat formula, ce i se pare conciliantă, cu care să invite pe puteri de-a lua parte la congres. Acea formulă e astfel: „Puterile sunt invitate a se întruni în congres la Berlin pentru revizuirea tratatelor de la 1856 și 1871, fiind seamă de noua situațiune, creată prin evenimentele recente, petrecute în Orient.” — Până-acuma toate puterile par mulțumite cu această formulare și au primit favorabil invitarea, afară de... Englitera, puterea cea mai mult amestecată în complicațiunea actuală.

Englitera a răspuns la invitare, menținând punctul de vedere, pe care l'a reprezentat până-acuma. „Ea nu va lua parte la congres, de cât numai dacă Rusia va consimți de-a supune toate cestiunile noul, și invite în Orient sancțiunile marilor puteri.”

Pe de altă parte se vede, că negociațiunile pentru evacuarea împrejuriilor Constantinopolului de

către Ruși și a mării de Marmara de către Engleji se urmează cu stăruință între cabinetul de San-Petersburg și cel din Londra. Negociațiunile se fac până acum într-un mod amical, de și rezultatul poate să se trăgăneze mult. Într'un asemenea caz însă Rușii ar cere de la Turci garanții, că nu se vor opune la recuparea pozițiilor, ce le ocupase oștirea rusească, dacă negociațiunile din congres ar avea un rezultat negativ și dacă războiul cu Anglia tot ar mai fi inevitabil.

Îngrijitoare, și nu tocmai în opoziție cu cele de mai sus, ne par știrile, ce vin din Constantinopol. Se presupune, poate cu cuvânt, că Sultauul Abdul-Aziz căzuse, și Murad V se ridicase pe tron prin influență engleză. Acuma „Daily News” primește din Constantinopol o telegramă, în care i se spune, că ar fi existând iarăși un complot contra lui Abdul-Hamid pentru reșezarea pe tron a lui Murad V, care se vede că s'a însănoșat pe deplin. Odată Sultani turcești, pentru a scăpa de frații lor rivali, îi ucidă în taină; dar astăzi acest expedient ne mai fiind la modă. Abdul-Hamid va găsi de sigur mijloace omenoase pentru a se desbăra de fratele pretendent.

De astă dată Murad V nu se bucură însă de simpatii engleze, ci de cele rusești, căci aceeași telegramă ne spune, că actualul ministeriu, cam scaldat în ape rusești, favorizează complotul și că numai Osman și Muktar-pașa vor rămânea credincioși actualului Sultan.

Se înțelege, că nu dăm acestor din urmă știri de cât o credință foarte condiționată.

DIN AFARA

„Agenția Havas” comunică ziarelor din străinătate știrea, că Principele Bismarck a isbutit a face ca atât Englitera, cât și Rusia să primească în principiu propunerea de a-și retrage trupele. Ar rămânea acum ca după acest principiu să se hotărască o linie de demarcație, până la care se vor retrage trupele. Se asigură că flota englezească se va retrage în Besica-Bai, iară trupele rusești vor ocupa pozițiunile în linia Adrianopolului.

Ziarele din Viena comunică aceste știri cu mare rezervă, și se îndoiesc că Englitera va primi propunerea de a-și retrage flota din marea Marmara, de oare-ce în cazul unei eventuale izbucniri, Rușii nuar întâmpina prea mari greutăți, dacă ar voi să ocupe Constantinopolul, câtă vreme

flota englezească numai anevoie ar putea străbate din nou prin strimtoarele Iardanelor.

Ziarele englezești combat idea de a se lua de bază pentru discuțiunile din viitorul congres tractatele de la 1856 și 1871. După știrile sosite din Berlin însă, dacă Englitera nu va primi această propunere, Germania va stărui să întregul tratat de la San-Stefano să fie discutat în congres.

Ziarele din Franța, fără deosebire de partid, combat pe Rusia și în aceeași vreme bănușesc pe cancelarul german de a înclina în negocierile de mijlocire spre această putere. Ele cred, că dacă Germania ar interveni cu puterea ei și principele Bismarck cu autoritatea sa, interesele europene ar putea să fie asigurate prin înțelegere de bună voie și pacea ar fi asigurată.

Același și limbajul, pe care, de și cu oareș-care rezervă, îl observă ziarele din Viena față cu mediațiunea Principei Bismarck. Ziarele rusești urmează cu manevrările lor contra Austro-Ungariei. În deosebi ziarele oficioase sfătușesc pe cabinetul din Viena a se înțelege cu Rusia și a primi avantajele ce i se ofer în Orient, de oare-ce o alianță cu Englitera nu ar putea aduce Austro-Ungariei nici un folos.

Alte ziare rusești, mai puțin moderate, amenință însă pe Austro-Ungaria cu puterea Rusiei. Ast-fel „Ruski Mir” și „Novoie Wremia” arată, că Austro-Ungaria observă de cât-va timp o atitudine mai rezervată, fiind-că se simte slabă, și că Rusia în conflictul ei cu Austro-Ungaria are drept, fiind-că e mai puternică. Ziarele din Viena comunică toate acestea fără comentare.

„Standard” comunică din Belgrad știrea că Curtea de casațiune și principele Milan au confirmat sentința, prin care mai multe persoane au fost osândite la moarte pentru revolta militară de la Topolie. Aceste persoane sunt: Abim Thumici, fost ministru și președinte de consiliu; Colonelul Infram Menkovici, comandantul brigadeti de la Crujevaț; căpitanul Iovici, Ulcă Colavici, unul dintre marii comercianți din Belgrad, Poloboșinin, neșefător din Semendrie. Ei vor fi executați după Paști.

Principele ar fi dispus să-l grațieze, dar ministerul se opune. Alte 50 persoane au fost osândite la muncă silnică.

REVISTA ZIARELOR

„Presa“ de la 12 Aprilie, vorbind despre călătoria d-lui Brătianu la Viena și Berlin, arată că „presunțiosul președinte al cabinetului“ ar fi trebuit să renunțe „la o misiune ce nu avea pentru d-sa carmenul și dulcele primire de la Livadia.“

„Presa“ apoi urmează: „Intr'adevăr, lăsând la o parte trecutul politic al radicalilor noștri, care abundează nu numai în expresiuni reproabile, dar chiar în acte provocatoare, atât contra Germaniei, cât și contra Austro-Ungariei, cum, de exemplu, între altele, atentatul de la sala Slătineanu, fapte cari, prin natura lor, exclud posibilitatea reabilitării celor ce au fost instigatorii lor, care nu prevestea o satisfacătoare primire d-lui Brătianu, să examinăm dacă radicalii s'au condus, cel puțin de când au venit de rândul acesta la putere, într'un mod mai cuviincios, cu marele puteri ale Europei.“

Din nenorocire, ducerea d-lui Brătianu la Livadia, ca să nu mai vorbim și despre convențiunea comercială cu Austro-Ungaria, probă din nou țerele, că experiența n'a instruit pe radicalii noștri, cum trebuie să se conducă în afacerile diplomației.

Incântat de o primire binevoitoare, la care poate că nu aspira, după conduita anterioară a partidului radical, față cu guvernul Rusiei și dinastia Imperială, d. Brătianu, se orbi într'atata, în cât, uitând restricțiunile facultăților sale ca ministru constituțional, luă angajamente, prin cari nesocoti recomandățiunile marilor puteri occidentale.

Cabinetul d-lui Brătianu procedă cu aceeași neinteresare culpabilă, și în luarea deciziei, de a participa și armata noastră în rebelul ofensiv contra Turciei; și ast-fel, dete țerele și Europei o nouă probă învedereată de lipsa capacității cerute, pentru a aprecia consecințele unor acte atât de cutezătoare și de periculoase.

„Presa“ încheie prin următoarele cuvinte:

„Cu titlurile ce și-a creat cabinetul actual cu întregul său partid, densusul nu poate inspira nici un guvern, nici afecțiune, nici încredere. Dar d. Brătianu, care are pretențiunea de a poza în geniu universal, nevoind a se convinge des-

pre inferioritatea calităților sale diplomatice, pe care o desvăluie în toată goliiciunea sa tabloul actualului situațiunii, face încercări peste încercări, ca să prelungească momentul căderii sale, fără a ține în seamă ceea ce costă pe țară încercările de această natură.“

„Românul“ face o scurtă dare de seamă despre politica orientală a rușilor în cursul celui din urmă veac și arată cum, pas cu pas, puterea de nord a înaintat spre sud, voind, în deosebi, să închiză toate căile pentru celelalte popoare.

„Românul“ e de părere, că Rusia începuse războiul cu cele mai bune și mai nobile intențiuni, neurmărind alt scop decât eliberarea slavilor. În urmă însă „reacțiunea“ din Rusia a dat însă politicii rusești o direcție primejdioasă atât pentru Rusia, cât și pentru Europa, și așa Rusia a dispus în Orient fără de a ține seamă de intesele elementelor greco-latine.

Nu știm acum, dacă „Românul“, vorbind de „reacțiune“, înțelege pe panslavisti, ce nu sunt mulțumiți chiar nici cu soluțiunea de acum a cestiunii orientale, ci cer ca popoarele slave să fie „pe deplin eliberate“; ne îndoim însă, că înainte de a fi început războiul, Rusia nu avea intențiile pe cari le-a manifestat prin încheierea tractatului de la St. Stefano, și ne îndoim fiind-că însuși „Românul“ zice:

„Tratatul din Paris, care mărgini influența și întinderea teritorială a Rusiei spre miază-zi, fu înfirmat mai întâi prin reînălțarea Sevastopolului, apoi denunțat de Rusia în timpul (înțelege: pe timpul) războiului franco-german și, pentru prima oară oficial, slăbit de conferința ținută la Londra în 1871, care fu preludivul sângeroaselor lupte din 1877.“

Cu toate acestea „Românul“ a pledat pentru alianța cu Rusia, fiind-că, în ciuda „preludiului“, Rusia începuse războiul cu cele mai bune intenții.

Bucovina și Basarabia.

Politica orientală în veacul XVIII.

La anul 1711 izbucnește cel d'antăi război. Oștirile rusești trec granițele Voevodul Dimitrie Cantemir declară Moldova-neatrnată și marele Vizir

pornește cu oștirile otomane spre Nistru.

Țarul Petru avea la Prut, afară de oștirile comandate mai ales de oșterii germani, vre-o 10-15 mii Moldoveni și câte-va cete de unguri pribegii, atât husari cât și pedestri. În partea Turcilor luptau, afară de oștirile otomane și tătarești, svedienii regelui Carol XII, polonezii comandați de Poniatovschi, cetele Palatinului de Chiovin și cazacii Zaporogeni, dimpreună cu cei Potcaleni.

După capitulația de la Movila Răbiei (Han Tepesi). la 22 Iulie se încheie pacea de la Vadul Hușilor (În campo ottomanico ad vadum Huss.) o pace foarte blândă pentru Țarul Petru.

Se hotărăște în acest tractat, că Țarul să restituiească Porții fortărețele Assak, să surpe toate celelalte fortărețe de la granițele despre Crim și să nu se mai amestece în afacerile Polonezilor, Zaporovienilor, Potcalenilor și ale Cazacilor de sub stăpânirea lui Dewlet Ghira Han, și că Regele Carol XII să se întoarcă sub scutul Porții, prin Polonia, în țara sa. Cu aceste condițiuni Țarul Petru i-se dă voie de a se retrage nesupărat.

Nu mai departe însă decât la 20 Noemvrie 1712, Sultanul adresează, tuturor vizirilor, pașilor și beilor un ordin, pe care îl începe astfel:

„În lupta ce s'a dat în anul 1123 la granițele Moldovei între armata mea biruitoare și aceea a Țarului de Moscova (care de câți-va ani se

prefăcea ca este amic al Sublimei noastre Porții, câtă vreme apucăturile lui meșteșugite încredințau pe ori și cine despre relele lui intențiuni contra împărăției otomane.) armata acestui Principe, cu ajutorul lui Dumnezeu, a fost biruită. După cum este scris că răul i se întâmplă aceluia care e capabil de a-l face, Țarul a cerut ertare cu tot felul de înjosiri (avec toute sorte de bassesse) și pacea a fost încheiată, eară tractatul redijat în câți-va articoli. Țarul de mai mulți ani se amesteacă în afacerile Poloniei cu scopul că, după-ce se va fi făcut stăpân pe acest regat, care este veciu cu împărăția otomană, va putea să văli asupra granițelor ei, și pentru aceea s'a poruncit în acest tractat să se retragă cu desăvârșire din Polonia. Cu toate că acest articol, care zicea că Țarul să nu se mai amestece în afacerile Poloniei, era unul din cele mai esențiale și mai importante, în ciuda acestei învoielii el a rămas cu trupele sale în Polonia.“

Prin urmare Sultanul a hotărât a relncepe războiul. Intervenind însă ambasadorul Englierei și acela al Olandei, Poarta otomană a consimțit a relncehea pacea, pând Țarul un termen de trei luni de zile pentru retragerea trupelor din Polonia. Cele trei luni au trecut, dar Țarul nu și-a retras trupele. Astfel Sultanul poruncește, că până la 21 Martie 1713, toți vizirii și pașii să fie adunați cu trupelor lor în lagărul de la Adrianopol, de unde vor avea să plece asupra Țarului.

Astfel se rostește persoana Sultanului; cu toate acestea războiul nu se face; de oare-ce Țarul Petru isbutește a încheia și astă-dată pacea, obligându-se din nou a retrage trupele din Polonia.

Peste câți-va ani, la 1718, izbucnește războiul între Veneția și Poarta otomană. Austria intervine și astfel războiul se încinge între Poarta otomană și cele două puteri aliate.

În tot cursul războiului oștirile rusești sunt grămădite prin Polonia și pe la granițele despre Crim; în tot cursul războiului, Țarul Petru mereu face Curții din Viena propuneri de alianță; când Turcii îl aduc însă aminte datoriiile, ce le-a primit în tractatele încheiate, el îi încredințează că numai în interesul lor își ține trupele aproape de granițe, și că dovadă despre aceasta este refuzul, cu care a răspuns la propunerile de alianță ale Curții din Viena.

La anul 1718, se încheie pacea de la Pasaroviț. Poarta cedează Austriei Banatul Timișoarei, Serbia, Oltenia, o parte din Bulgaria și o fâșie din granițele despre apus.

Deși slăbită însă, Poarta otomană provoacă pe Rusia să se ție de tractatele încheiate, și în deosebi să-și retragă trupele din Polonia.

Residentul rusesc de la Constantinopol, Alexie Dașcow, răspunde într'un memoriu adresat în vara anului 1719 Marele Vizir. El încredințează pe Marele Vizir despre bunele dispozițiuni ale Țarului și arată, că: „Regele Englierei e de bună înțelegere cu împăratul și stăruiește a răpi ceva de la Spania; Regele Poloniei, cu ajutorul împăratului, voiește să facă din Polonia un regat absolutist, și dacă s'ar întâmpla aceasta, nu rămâne îndoială, că ar fi formidabil pentru puterile vecine (Vicinis potentiis formidabile fore non dubitandum).“

Iată dar motivele pentru care Țarul își ține trupele în Polonia: e chiar în interesul Porții, ca Țarul să aperse drepturile și libertățile Po-

loniezilor, de oare-ce regimul aristocrat ar face din Polonia un mejdios.

În aceeași vreme însă, Țarul dă silința a pune la cale lita popoarelor din Crim. În anul 1724, relațiunile între Poarta și sunt foarte încordate, de ce mereu sosesc la Constantinopol de la Hanul tătareesc și de lele fortărețelor de la hotarul porturi despre răscoalele ce încep nesc sub auspiciile Rusiei. Bătrânul Alexie Dașcow, ministrul Golowkin, Tolstoy și Osterman, ambasadorul Franței, marchizul de Etolva și însuși Țarul, multe scrisori adresate Sultanului mereu încredințează pe Poarta pre bunele dispozițiuni ale Rusiei despre dorința de a trăi în pace cu Turcii.

Se încheie în mai multe durii tractate ori se dă tărie încheiate. Într'unul din acestor se obligă din nou a retrage trupele din Polonia, iară Sultanul dreptul de a se întoarce cu elicine-va ar voi să facă vre-un tratat la libertățile Polonezilor. În tot Țarul se obligă a surpa reța Kamenca, precum și fort din nou durată la gurile riuului marea, se obligă chiar a număla altele noi.

În sfârșit însă războiul nu se poate evita, și Austria primește diatiunea între Turcia și Rusia în conferențe; se discută asupra celui de intrunire: Rusia caută încungiure o hotărâre definitivă ast-fel, parte în urma uneltirilor bace ale diplomației franțuzești, și cu scopul de a nu lăsa pe Rusia dispună singuri în Orient, cu din Viena devine din mediatocă putere ce intervine și în unii aliați pe față a Rusiei.

Se stabilește un comun plan acțiune și războiul contra Turciei se cepe. Trupele rusești însă, în loc de opera potrivit cu planul statornic fac de lucru împrejurul Crimului, fel Turcii, rămânând în defensivă față Rusii, îngrămădesc oștirile contra triacilor. Împăratul Carol VI. în multe scrisori adresate comandanților lor se, se plânge de duplicitatea rinei, dar, în sfârșit, după un război de aproape trei ani, perde tenia, Serbia și părțile ce câștigă în războiul trecut din Bulgaria, Bosnia, și, încheiându-se tractatul la Belgrad, înceată a mai fi aliat Rusilor.

După acest război Turcia se încură de o pace mai îndelungată, la 1700 până la 1710 ea a stat u-

O PETIRE PRIMEJDIOASA de BJORNSTJERNA-BJORNSSON

În Norvegia și Suedia statele sunt pe marginea mării pe muntii, iar casele foarte departe una de alta, în cât un sat e adesea imprăștiat pe multe mile pătrate. Locul de adunare al satului e la biserică, în a cărui curte dominicile și sărbătorile e ca într'un târg. Gospodăriile foarte izolate duc o viață foarte singurată și proprie numai acestor țări. O asemenea gospodărie are numele ei propriu, ca prin alte țări săliștile, fântânela și vadurile. O asemenea gospodărie e și cea numită Husaby, unde în singurătatea vieții țărănești, Aslang creștea și se făcea fată mare.

Nu mai, de când se făcuse ea fată mare, nu era pace în Husaby.

Fără să se bătău și se părăsea în toate nopțile, și mai cu seamă Sâmbătă seara, dar atunci nici bătrânul Knut Husaby, tatăl fetel, nu se culca nici odată fără de meș și fără să așeze la căpătâi o băț adreană de mesteacăn.

Thorn Nesset era băiat sărac și fiul unui palmar nominal, care n'avea de cât casă și

grădină, și cu toate aceste el era acela, care zicea că merge mai des la curtea țărănească a cuprinsului Husaby.

Lui bătrânul Knut asta nu-i plăcea de loc și zicea „nu e adevărat“, că nu l'văzuse nici odată.

Dar oamenii rideau și ziceau că ar fi trebuit să l'canta vre-odată la tânăra Aslang și l'ar fi găsit de sigur pe Thorn.

Venise primăvara și Aslang merse cu vitele albe la câmp, care se afla pe un tărpan așezat pe niște stânci, ce egeau drept din apela mării.

Când ziua caldă se răspândea asupra văii, iar muntii se ridicau recoroși pe deasupra aburilor soarelui, când sună talanțele de la vaci, cănela găfăia, iar Aslang suna din corn—atunci pe făcăl' apucă jalea de inimă și egeau toți, să se abențuească pe câmp.

Dar în cea mai apropiată Sâmbătă noaptea, unul câte unul mergea în deal la câmp.

Dar pe cât mergeau de repede, tot așa de repede se și întorceau; căci la câmp, îndărătul ogii bordeiului, era un băștan tândr, care apuca pe ori care venea și l'obolănea așa de bine, în cât nu oita nici odată cel puțin vorbele ce i le striga în

urmă: „Mai vino și altă dată ca să capeți și mai mult!“

Acești toți știu, că numai unul în toată enoria are așa pumn, și acel unul trebuia să fie Thorn Nesset.

Fiii de fruntași găseau că-i de-a îndărătela lucru, ca tocmai un palmar și băiat sărac să stea așa de bine cu Aslang Husaby.

Alt-fel... și bătrânul Knut Husaby, gândea tot așa și dacă nu se găsea alt cine-va să-l stronească, avea de gând să-l stronească el împrenu cu feciorii.

Knut începuse să mbrănească, dar de și trecuse de gal-zeci de ani, tot îi plăcea din când în când, când se somoreșea în societate, să se întreacă la trântă cu feciorii lui cel mari.

Nu era de cât un singur drum la câmpul Husaby și acela ducea numai prin curtea lui.

Când Thorn voi să meargă sâmbătă seară la câmp, el se forigă încet prin curte și mai încet încă, când ajunse lângă coșare, când d'o-dată resări un om, care l'apucă de piept.

„Ce ai tu cu mine?, se răsti Knut și-l săvârli la pământ de-l părăzîu oasele.

— Veți și tu îndată ce vom... zise un

altul de la spate, lovindu-l cu băta. Era fratele celui trântit.

— Iată și-al treilea la mână! zise bătrânul Knut, aruncându-se asupra lui.

Thorn era tare tocmai la vreme de primejdie; era vâjnos, ca salcia, și unde da, pocnia; se ferea când într'o parte, când într'alta, unde cădea lovitura, nu era el, și numai de unde n'o aștepta, de acolo o căpăta; se pleca el, săria el în toate părțile, dar totgăi mânca o frecătură adreană și cu temei. Moșneagul zice însă adese-ori de atunci încoa: „N'am mai pomenit așa băiat voinic!“

Răbdară ei, până ce începu să curgă sângele, dar atunci moșneagul zise: „De-atun, și adaoșe:”

„Dacă sâmbăta viitoare vei putea scăpa de lupul bătrân Husaby și de băiații lui, îți dau fata!“

Thorn se tărăi cum putu până acasă, și căzu la pat.

Se făcu vorbă multă prin sat despre bătaia lui Thorn, și fie-cine zicea: „Ce mai căuta și el pe acolo? Ce-a căutat a găsi.“

Nu mai una era, care nu zicea așa: Ea, Aslang.

Ea l' așteptase Sâmbătă, și auzind des-

pre întâmplarea dintre el și tata, se prinde pe plâns, zicându-și: „De nu va fi al meu de nu va fi Thorn al meu, nu mai am bună pe lumea.“

Thorn rămase Duminecă în pat, și l'urca bigă de seamă, că tot mai trebuie să răsiasă. Veni Marțea și era o zi prea frumoasă.

Plonase peste noapte. Muntii străluciau nu alt-ceva, încărcăți cu o proaspătă verdețură: fereastra era deschisă, miroșul fronzel venea în odaie, talanțele de la vaci sunau despre munte și un glas se auzea un glas... de nu era mama lui de fată, ar fi plâns.

Veni Miercuri și el tot încă zăcea: Jo socoti, că până Sâmbătă trebuie să se întremere și—Vinerea era în picioare.

Acum își adase aminte de vorbele moșneagului, care-l zisese: „Dacă Sâmbătă seara vei putea scăpa de Knut și de băiații lui, îți dau fata.“

Se oita el la casa lui Husaby—și iară oita.

„Ce alta pot căpăta, decât iar bătaie, gândi Thorn.“

Spre câmpia lui Husaby nu era, cum a zis decât un singur drum: dar un băiat voinic putea să ajungă acolo, chiar de n'ar fi apocat pe acest drum.

de resboiu și a purtat sar-
 rei resboai grele; acum era
 a de puteri și nu mai avea
 energie spre a se pune în
 înaintărit Rușilor. Simțind
 și oboseală de greutatea ce-
 est stat castrat, Poarta oto-
 opune cabinetului din Viena
 artă cu Rusia.

Ind însă de această greutate,
 întâmpină altele. Încă pe la
 50 Rusia pune cestiunea in-
 țării tatarilor și cestiunea
 țării Românești; iar
 isbucnește un nou resboiu
 urci și Ruși, în urma cărui
 este silită a încheia la anul
 cea de la Cuciuc-Cainardji.
 Irșit la anul 1788 Rusia în-
 eboi pentru eliberarea tutu-
 tinilor din Imperiul otoman.
 Inceput până în sfârșit vea-
 II, e pentru Poarta otomană
 necurmată spre a pune sta-
 ahrei vrăjmașului său de la
 soapte. Meru în luptă cu o
 neînblânzită pornire și lip-
 ori-și-ce sprijinire din afară,
 trebuiau să stea mereu sub
 și mereu să negocieze atât cu
 cași, cât și cu prietenii lor.
 fața lor nu se puteau desvolta
 două părți, în care trebuiau
 consume cele mai bune și cele
 scumpe puteri: armata și di-
 ca. Despre întemeierea și des-
 unei bune administrațiuni,
 împărăție, ce mereu se res-
 mereu era rescolită, nici
 nu putea să fie. Pentru Im-
 otomană nu era cu putință
 organizație ce cât cea militară,
 dar atârnată de caracterul
 cea și discrețiunea oamenilor
 aplicau. Pentru aceasta erau
 ea multe elemente putrede
 erii otoman, căci Pașalele,
 unii oșteni și buni diplo-
 find, nu mai aveau nici
 de caracter, nici destul timp
 a și buni administratori. În
 ția otomană lipsea temelia
 or cetățenești: credința în
 statului și-a formelor lui
 Fiește care intrând în
 publică, începea să ia parte
 urare, în a cărei rezultate nu
 vedea. Abnegațiunea cetățe-
 e peste putință acolo, unde
 m așa zicând încredințați, că
 rămâne zadarnică; așa ori așa,
 răția otomană avea să înceteze;
 fest dar o nebulie ori-ce ab-
 țințe de dragul ei. Oamenii își
 istoria ca oameni; fiește care
 însă a profita de ocaziune
 vreme se poate.

Puterile europene și în deosebi
 statele vecine privesc cu îngrijire
 cele ce se petrec în Orient; toate
 să mărginesc însă la sfaturi bine-
 voitoare. Puterile maritime, adică
 Englitera și Olanda, în tot cursul
 veacului XVIII, stăruiesc pentru
 menținerea păcii; cabinetul francez
 își dă silința ca să hotărască Poarta
 la acțiune ori la pasivitate, după
 cum cer interesele momentane ale
 Franței; Austria în sfârșit, chiar de
 la începutul veacului urmează o po-
 litică hotărâtă tot-dea-una de neîn-
 crederea cu care curtea din Viena
 privește asupra Rusiei. Turcii tot
 dea-una sunt izolați, fiind-că nimeni
 nu mai crede în putința isbutirii lor.
 (Va urma).

STIRI OFICIALE

În lipsa d-lui președinte al consiliului
 în străinătate, unele ziare din București
 au publicat o pretinsă conversațiune ce
 d-se ar fi avut cu E. S. d. comite An-
 drassy, relative la evacuarea Vidinului și
 la motivele cari au dictat-o. „Agenția Ha-
 vas”, reproduce în telegramele sale un re-
 sumat după afirmațiunile acelor ziare. Gu-
 vernul dă cea mai completă desmintire
 ziselor publicațiunii. D. președinte al con-
 siliului n'a avut nici o conversațiune de
 asemenea natură cu d. comite Andrassy.
 Armata română a ocupat Vidinul și alte
 localități, pe marginea Dunării, nu pentru
 a face cuceriri, ci numai în scop d'a asi-
 gura fruntariile noastre pe cât timp turcii
 aveau a mai sta în Bulgaria; îndată în-
 ce această provincie a fost evacuată de
 turci, ocupațiunea noastră nu mai avea
 nici o rațiune de a fi, și guvernul, con-
 formându-se și dorinței Camerelor, a re-
 chemat oștirea română diuocoase de Du-
 năre. (Comunicat).

Prin înalt decret s'a acordat dreptul de
 a purta medalia Virtutei Militare, d-lui
 maior Brătianu Constantin, șeful secției
 topografice.

D-lor căpitani Odobescu Constantin, din
 regimentul 2 de roșiori și Drăgălușescu
 Athanasie, din regimentul 5 de călărași.

Gradelor inferioare din compania 6-a de
 telegrafice, a batalionului de geniu ce ur-
 mează:

Sergentilor Pipiresanu Gheorghe, Pre-
 descu Dimitrie, Botz Alexandru, Ivanov-
 vic Dimitrie, Gheorghe Stan, Ghiță Lazăr.
 Caporalilor Lăzărescu Nicolae, Chris-
 tescu Constantin.

Soldaților Procopie Vasile, Mihail Sava.
 Soldatului Georgescu Toader, din regi-
 mentul 15 de dorobanți.

Prin înaltul decret s'a acordat dreptul
 de a purta medalia Virtutei Militare, d-lui
 colonel Leca Dimitrie, comandantul divi-
 ziei I activă.

Sergentului-major Clăbescu George, din
 reg. 4 de călărași.

Sergentului-major Brătianu Spiridon, din
 reg. 4 de călărași.
 Sergentului-major Olaru Ioan, din reg.
 4 de călărași.
 Sergentului-major Minca Nicolae din reg.
 de călărași.
 Sergentului-major Moncescu Alexandru,
 din reg. 4 de călărași.
 Sergentului milițian Gheblescu Nicolae,
 din reg. 4 de călărași.
 Sergentului rezervist Manciu Mihail, din
 reg. 5 de linie.
 Soldatului Iorgu Constantin, din reg.
 9 de dorobanți.

CRONICA

De la Curte. — Mărire Lor Domnului și
 Doamna, în timpul săptămânei mari și al
 săntelor sărbătorii ale Paștelor, nu vor primi
 în audiență.

Cu ocaziunea îndoitei aniversare a Mă-
 riei Sale Domnitorului, D. C. Rosetti, pre-
 ședintele Adunării deputaților, a rostit ur-
 mătoarea felicitare:

Măria Ta,

„La 1866, națiunea română, prin ins-
 tinct, a serbat această zi, proclamându-Te
 Domn al ei.

„Astăzi, independente și în deplină cu-
 noștință, se strânge toată în jurul căpi-
 tanelui și Domnului ei, strigând cu noi
 toți:

„Să trăiești Măria Ta!
 „Să trăiască Măria Sa Doamna!

M. S. a răspuns la felicitările ce
 ambele Corpuri Legiuitoare i-au ad-
 adresat prin cuvintele următoare:

„Sunt foarte mișcat de sentimentele ce
 mi exprimați, cari mi sunt și mai scumpe
 în împrejurările de astăzi, și din inimă
 vă mulțumesc. Țara trece printr-o criză
 serioasă, am însă ferma încredere că prin
 stăruință și înțelepciune vom învinge toate
 greutățile, și ne vom bucura de rezultatele
 câștigate de vitejia scumpei noastre ar-
 mate pe câmpul de luptă. Dumnezeu ne
 va ajuta și El, ca în tot-d'anna, contez
 pe concursul d-voastră.

Ceremonia spălării picioarelor. — Am
 comunicat în numărul de ieri o scurtă no-
 tiță despre hotărârea I. P. S. Părintelui Mi-
 tropolit Primat de a reintroduce cere-
 monia spălării picioarelor. Această ceremonie
 este un obicei vechiu. Astfel la Roma
 totdeauna Papa însuși, iar la Viena Im-
 păratul și împărăteasa spălau picioarele
 celor mai bătrâni bărbați și celor mai bă-
 trâne femei. Ziarele din Viena comunică
 detaliuri despre decursul acestei ceremonii
 și arată, că cel mai bătrân dintre băr-
 bații cărora împăratul le-a spălat picioa-
 rele în anul acesta era de 91 ani, iar
 cel mai tânăr de 86. Între femeile cărora
 le-a spălat picioarele, cea mai bătrână era
 de 93, iar cea mai tânără de 88 ani. A-
 tăit moșnegii, cât și babele erau îmbră-
 cați în costumul evului mediu și înainte
 de a fi spălați li s'au oferit bucate

iară după aceea au primit câte o pungă
 de 30 bani de argint.
 Ceremonia s'a petrecut în firea de față
 a întregii Curți.

Linia ferată fiind întreruptă posta din
 Occident nu va sosi astăzi-zl.

Instrucțiunile criminale. — În sesiunea de
 1 Aprilie, s'a prezentat, după cum spune
 „Gazeta de Bacău”, înaintea curții cu ju-
 rați de acolo un caz criminal foarte cu-
 rios.

Întâ ce amănunte dă acea gazetă:
 Din relatarea cazului se va vedea cu
 câtă ngurină se face instrucțiunea penală,
 și ce consecințe are o astfel de instruc-
 țione.

O femeie de 40 ani din plasa Troțușul
 este dată judecării pentru pruncucidere. În
 curs de 8 luni cât a stat femeia în preven-
 țione, parchetul și judele instructor de Ba-
 cău, camera de punere sub acuzare și pro-
 curorul general, pregătesc actele, și cu o
 stăruință demnă de o cauză mai bună, ca-
 sul vine înaintea juraților. Pruncuciderea
 e vădită, și trebuie pedepsită cu asprime.
 Nici o persoană însă din acele prin mâ-
 nile cărora a trecut cazul, n'a avut să re-
 flecteze: oare femeia avea v'r un interes să
 comită pruncuciderea, oare constatările sunt
 făcute în regulă? Și apoi doară, era mo-
 tiv de a se lua lucrul în serios, căci fe-
 meia pretindea că a născut un monstru,
 un crasnic cum se zice în limbajul vulgar.

Înaintea juraților s'a desvilit faptul în
 toată goliciunea lui. Naștere n'a urmat,
 prin urmare nici pruncucidere; visum et
 repertum medical sa exprima că femeia
 este făcută (făcuse 5 copii mai înainte,
 cari muriseră) dar că după ce se va găsi
 copilul (victimă) se va pronunța în cu-
 noștință de cauză. Femeia nu avea inte-
 res săucidă copilul, din contra bărbatul
 o amenința cu părăsirea dacă nu'i face
 copil; eară nașterea crasnicului, era o fa-
 bulă închipuită pentru amăgirea bărba-
 tului.

După apusa d-lui procuror-general la
 pertratarea procesului, gluma femeii a fost
 cam groasă. În adevăr că a fost groasă,
 căci a șezut închisă 8 luni, și în loc ca
 bărbatul se remănă amăgit, amăgiții sunt:
 parchetul și judele instructor din Bacău,
 camera de punere sub acuzare și pro-
 curorul-general din Iași.

Un ziar din Viena adă că papa Leon
 XIII a primit în audiență o deputație po-
 loneză compusă de vre-o sută de pelerini.
 Între altele Papa le-a zis:
 „Cunosco nefericirile Poloniei și sunt
 foarte mahnit de ele. Stăruinți în credință.
 Deas v' va fi cea bună pavăză de ocro-
 tire.—Binecuvintez pe toată Polonia.”

TEATRUL NAȚIONAL

Sub acestăși titlu, „Românul, de azi,
 dând cititorilor noutăți de culise, între al-
 tele spune cum-că traducerea în versuri
 a tragediei „Roma Invinsă”, pe care so-
 cietatea dramatică națională o studiază spre
 a încheia cu deșna stagiunea, s'a cumpă-
 rat de către societate de la traducător cu
 suma de 80—100 galbeni.

Este un neadevr din partea „Românul-
 ul”, și traducătorul, întru cât îl privește,
 ne roagă să restatorniom adevărul.

Afacerea traducției „Romel Invinsă”, stă
 cu totul alt-fel de cum spune „Românul”.
 Traducătorul a fost chemat și însărcinat
 de către onor. Direcțiunea generală a Teatre-
 lor să facă traducția de care e vorba cu
 condițiile următoare:

Traducția va fi exclusivă proprietate
 teatrală a societății dramatice naționale și
 exclusivă proprietate literară a traducăto-
 rului; el se va bucura fără restricție, ori-
 când și ori-unde, de drepturile ce'i acordă
 legea și regulamentul teatrului, după ce
 din aceste drepturi se va fi tras suma de
 600 franci, pe cari onor. direcțiunea generală
 s'a îndatorit a'i înainta în cursul lucrării.

Acesta este adevărul curat în afacerea
 traducției „Romel Invinsă”, iar aserți-
 a „Românului, este falsă.

VARIETATI

Prim ce se înlocuiește poliția la Americani.—
 Domnii Mallory, Wehler și C-nia din Con-

nectient (Statele-Unite din America) au
 trimis pentru Expozițiunea de la Paris o
 minunată colecțiune de „lacăte de securi-
 tate, (serrures de sûreté), unul din obiec-
 tele industriei americane, care se lu-
 crează în modul cel mai perfect, — și a-
 ceasta pentru motive din cele mai bine in-
 temeiate. Căci Statele-Unite „produc hoți”
 de o dibăcie neasemenată, și tocmai pen-
 tru această primejdie necurmată de care
 sunt amenințate averile lor mișcătoare, au
 îmboldit cu atâta mai tare incușința fabri-
 canților de a descoperi mijloace de asi-
 gurare.

Drept vorbind, ar fi fost bine, mai în-
 ante de toate, de aș aplica toată silința
 pentru îmbunătățirea Poliției. Însă, pre-
 cum se vede, le a venit mai ușor de a
 perfecționa produsele de lăcătușie.

N'ar fi bine oare să urmăim și noi după
 pilda ce ne-o dau americanii?
 Nu s'ar putea propune din fondurile
 poliției d-lui Radu Mihail, un premiu lă-
 cătușilor noștri, pentru cel mai perfect
 lăcăț de siguranță?

Armata ciudată. Pe la 1850 și ceva
 Faustin I era împărat al negrilor din
 Haiti și creă o prețioasă parodie a curții
 imperiale franceze. Un negru purtând dul-
 cele nume și titlul unui „Duce de Trou-
 Bonbon” era „ministru de resboiu al ar-
 miel imperiului Indiei apusene.” Oșteri de
 marină francezi erau poștiți într-o zi la
 masa împărătească și un sergent de ma-
 rină cam obrăsnic avu onoarea de a fi
 plasat la masă alături cu d. duce și
 ministrul de rebel.

— Ei, cum ți-a plăcut armata noastră?
 întrebă negrul duce — suntem cam în
 complet, nu-i așa?

— De sigur, Escoleză, armata e a-
 proape completă. Am văzut infanterie, ca-
 valerie, artilerie, ba chiar pompieri. Nu-
 mai o armă n'am văzut-o reprezentată.

— Ș'aceea este...? întrebă ducele
 cam pichiriat.

— Un regiment de cufundători călări,
 răspunse cu sânge rece sergentul.

Dar Ducele Trou-Bonbon nu se incurcă
 deloc.

— Cufundătorii călări? O! îi avem. Nu-
 mai — tocmai acum sunt în serviciu sub-
 marin.

Societatea generală a medicilor
 români.

Considerând grelele împrejurări în care
 se află țara;

Considerând că o mare parte din con-
 frații sunt locă atepați la diferitele servi-
 cii medicale ce a necesitat rebelul,

Comitetul în unire cu membrii societă-
 ții aduce la cunoștința obștească că adu-
 narea generală fixată pentru 21—23 Apri-
 lie curent în Palatul Universității Bucu-
 rești, se amână.

Un nou anunț făcut atât prin organele
 de publicitate, cât și trimițându-se fie-că-
 ruia confrate împarte, va fixa ziua deschi-
 derii ședințelor Societății.

COMITETUL.

ANUNCIU

Direcțiunea generală a Telegra-
 felor și Poștelor.

Se aduce la cunoștința generală
 cu începere de la 1 Mai st. n. ser-
 viciul de scrisori de la oficiul poș-
 tal central se prelungește până la
 8 ore seara la ghișeturile de post-
 restant, vnzarea timbrelor și scri-
 sori recomandate; iar dimineața
 toate aceste ghișeturi se vor des-
 chide la 7 ore în loc de 8 ore.

Se face asemenea cunoscut că scri-
 sorile depuse la poștă până la 7 ore
 seara vor porni chiar cu trenul acce-
 lerat de la 8 ore 15 minute seara;
 era cele depuse după ora 7 seara
 vor porni cu trenurile de a doa zi
 dimineața.

Directorul General.

De vânzare la librăria Mihălescu și Lu:s:
Geografia de L'Yvesseur

PENTRU CL. IV GIMNASIALA
 traducție de
F. CRASIANU

și încunjurând o limbă de pă-
 și stând cu luntrea de canală parte
 era cu putință să se acute, pentru
 anele nu erau tocmai-tocmai piezișe,
 așa de piezișe erau, încât caprele...
 erau cu mare nevoie. Thorn nu prea
 obicei să se teamă.
 și Sămbătă și Thorn se duse ziua
 de acasă.
 și mai era ș'aceea! —
 un soare, încât sclipeau franceze.
 cântec și o ademenire de la munte!
 ș'adea în uși, pe când începuse a in-
 și o negură plutitoare se suoa pe
 și în sus; și el se nita în sus și era
 liniște, apoi privi la cartea lui Hu-
 apol... intră în luntre și vesele de jur
 jurul limbii de pământ.
 Baug stetea la câșă, căci își mântu-
 rebile, gândea, că el, Thorn, n'are să
 le seamă, dar că mulți alții or să vie
 al lui; deci chemă pe căne cu sine
 și apuse nimăru!, în cotro se duce.
 și într'un loc ast-fel în cât putea
 și valsea toată, dar în curând începură
 urce negurile din vale și ea nu mai
 de cât înaintea ei.
 seală, și fără a gândi unde, apuca
 și spre cea-laltă parte și iar puzu

și se nita departe... departe peste fiordul
 mării, o... câtă pace sfântă era în aceea
 privește departe departe pe de asupra
 apelor.

Și cum ș'adea ast-fel, îi veni în minte
 să cânte, începu un cântec și glasul ei se
 trăgăna departe în noaptea liniștită: îl
 plăcea să se asculte singură și iar prindea la
 suflet, pentru a începe alt vers, iar după
 ce cântase, îi păru că răspunde un alt
 glas departe din adăncime.

„Cine să fie oare?” gândi Aslang, se
 duse până aproape de prăpastie, îmbră-
 toșă un mesteacăn de aproape ce atârna
 puțin asupra prăpastiei și care tremura
 încet.

Ea se nita în jos, dar nu văzu pe ni-
 meni: fiordul lucea liniștit în adăncime,
 de nici apa nu i se culețina, nici păsări nu'l
 atingeau în șbor.

Aslang se aseză iar și începu din nou să
 cânte.

De o dată auzi răspuns în același ton,
 dar mai aproape de cât întâia dată,

„Tot trebuie să fie ce-va.” — Ea sări
 și se plecă din nou să vadă. Atunci zări
 departe jos o luntre lângă peretele de
 stânci, care era atât de departe în adă-
 cime în cât părea o coajă de nucă.

Să nita și mai bine și zări o căciulă
 roșie și pe un băietan, care să căștra pe
 stânca netedă, cum putea.

Cu spaimă ea se sverli în iarbă și cu
 amândouă mâinile apucă firele ierbi, ca și
 când ea ar fi aceea, care caută razim; dar
 rădăcinele ierbi eșed din pământ; ea
 țipa tot mai tare și ținea cât ce putea;
 și se ruga de Dumnezeu să'i ajute, până
 ce'i veni în minte, că Thorn ispitește pe
 Dumnezeu și nu poate aștepta ajutor.

„Numai astă dată, numai astă una dată
 ajută-mi Doamne!” și apucă pe căne ca
 și când el ar fi fost Thorn. Dar cănele'i
 scăpă din mână și începu a șohelăi
 apoi începu să dea din coadă și să latre
 spre prăpastie și... și iată că se zărește
 un cap aspru preste muchea de stâncă...
 Thorn s'aruncă în brațele ei

Ast-fel rămăseră un minut, fără să poată
 găsi un cuvânt, iar cea ce-și ziseră în
 urmă nici nu prea era de samă.

Numai bătrânul Kunt Husaby, când
 află, vorbi o vorbă de samă; trânti cu
 pumnul n' masă de se cutremură casa și
 zise:

„Voinică bîiat! Îi dai fata.”

FRUMUSEȚA!

FRĂGEȚIMEA TINEREȚEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelei și al recunoscut de toată lumea cea cercetată de autorități, eselența, nevătămătorea și adevărata

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificarea pelei, recunoscut în toată lumea, s'a născut cu cel mai bun și cel mai activ din toate mijloacele de înfrumusețare spre a depărta sigur pe de soare, coloritul soarelui, roșeața, petele galbene, precum și toate necurățiile pelei. RAVISSANTE la pelei o frăgețime a tinereții foarte frumoasă roșă-deschisă și în ea entife, face pelea și mâinile alb-lucitor și delect, este recortore și păstrează pelea fragedă până în vârsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găsește în București numai la d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.

PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.

Depozit general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valeriegasse No. 9.

ADEVERATE INJECTIUNI SI CAPSULE
RICORD
FAVROT

Aceste Capsule posedă proprietăți tonice a *Andromului* adăugate pe lângă acțiunea antiblenoragica de *Copahu*. Ele nu obosesc stomahul și nu provoacă niel diaree nici erupții, constituiesc medicamentul prin eselența în traterea bôlelor contagioase a ambelor sexe, scurteză vechi sau recente, catara a béginei și curzele fara voie aurmului.

Pe la finele tratamentului, și când orice durere a disparut, usul INJECTIUNU RICORD tonice și astringente, este mijlocul infailibil de a consolida vindecarea și de a evita întrecerea.

ADEVERAT SIROP DEPURATIV
RICORD
FAVROT

Acest sirop este neapart pentru a vin deca cu desevășire maladiile pelei și pentru a slăsi de a curăți sângele după un tratamentu anti-silitic. El feresce de toate accidentele ce pot resulta din silitis constituțională.

Publicul, trebuie a lepăda, ca contra facere periculoasă, medicamentele RICORD, care nu voru purta sigiliul C. FAVROT

DEPOSITO GENERAL — P. Favrot, 102, strada Richelieu, în Paris; — In Iassy, Râmnic, Koni, București, Rissdorf, Zurner, Theil; Galatz, Tatuș, Marea, Kurtorich; Braila, Patsis, Kaufmes; Craiova, F. Pohl, Ploesti, Schuller; Barlad, Brettner, și în toate farmaciile

SAPUN
MEDICAL DE PACURA
al lui BERGER

se întrebunțeză cu succes sigur de nouă ani în urma recomandării și atestărilor a d-lor: profesor Dr. Cavalier de Schroff, profesor Heller, Dr. Melichar și multor medici și altor persoane ca remediu contra

TUTULOR BÔLELOR ALE PIELEI

precum și contra necurățeniei feței.

mai ales contra riei, peelingilor, bubelor dulce, purdilor, mărețea capului și a bărbegii, petelor obrazului și a trupului, nasului roșu, degerăturii, transpirației piciorilor și contra tutulor bôlelor de cap ale copiilor. Mai este și de recomandat generalmente ca un mijloc purificativ la spălat. Dacă săpunul de păcură al lui Berger se întrebunțeză în genere ca mijloc de spălat pe pelea sănătoasă se dă din când în când în băi, atunci va da pelea o fineț și frăgețea extraordinară, precum nu va produce niel un alt săpun, preservând de toate bôlele sau enumerate ale pelei.

Prețul unei bucăți împreună cu descrierea întrebunțării 1 franc.

Săpunul de păcură al lui Berger conține 40 la sută păcură conc. de lemn, se prepară cu mare băgare de seamă și se deosebește foarte mult de toate cele-alte săpunuri de păcură alătore născuți în comerț.

== Spre a se feri de falsificate ==

să se ceară dinadins săpunul de păcură al lui Berger și să observe înălțura cea verde.

Depozitul general pentru România en rog și en detalii în București în farmacia la Speranța a lui BRUS. Depozite în Braila, farmacia Hepites; Craiova, farmacia Moess; Focșani, farm. Linde, Galatz, farm. Curtovita; Iași, farm. Kopyn; Ploesti, farmacia Schuller.

Afără de aceste, fie-care farmaciă se află în posesie a putea preda Săpunul de păcură al lui Berger cu prețul original. Pentru comenzi en gros și en detalii să se adreseze către depozitul principal: Farm. G. HELL, în Treppau. (712-4)

MARE SUCCES
VELOUTI
este o
FĂINĂ DE ORZ
de o deosebită specialitate, foarte simțibilă, preparată cu Bismut, calitatea cea fericită, a da feț

FRESCITATEA NATURALĂ
a tinereții.

CIL. FAY,
Parfumeur la Paris, 9, rue

Depozit în București la farmacia F. W. Zurner, și la d-nii Appel

MADAME PAT

Reintorcându-se în București, comerțul ei de mode în vechiul loc Mogoșoiei No. 59 etajul de sus.

Avertura PĂLĂRIILOR DE V. cepe la 23 Aprilie corent. (7)

De vândare. Mai multe invenționea cea mai nouă și practică se poate diriga fără mașinist după arătare, folositor pentru fie-care sunt de vândare la sub-semnatul. Unele din aceste mașine sunt în vândare se poate încredința țica lor.

Em. Rosenthal
Strada St. Vineri
(751-0)

LINGERIELE

CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE

se poate compăra cu ocaziona liquidărele a

FABRICEI DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCURESCI

Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi

unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a cărora calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal franțosească și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 18 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbătească albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu galere sevă fără galere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbătească colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal frances, de Batistă și de Piquet de erva, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erva, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erva, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
- 1 Pereche pantaloni bărbătești, de Crois alb, de Pichet de erva, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
- 1 Corset de damă diferite fasonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
- 1 Hăinuță de fetițe de flanel colorate de fr. 3, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanelă colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
- 1 Cămașe de flanelă albă sevă colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Gulere bărbătești de Percal și de Olandă cele mai moderne fasoni, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fa-on după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbătești și de dame, de bambac, de lină, de filăcoase și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lină sevă de mătasă, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tart n englesesc de fr. 13 21 până la 29 fr.
- 1 Batistă de lină cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Batiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Prosope de ală adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
- 6 Șervete de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă sevă colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curat pentru 12 persoane 10, 14, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foia 2 1/2 coți de lățime pentru 6 cerceluri de fr. 42, 49 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Pichet de erva 36 de coți de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI

cu prețuri mai ales reduce.

Singurul Deposit general pentru România
București, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

PUBLICATIUNE

Numai încă patru-spre-dece zile
PÂNĂ LA 23 APRILIE 1878, MAI ȚINE

Marea Desfacere de Albitu

în Otetul Oteteleșanu, Calea Mogoșoiei No. 27

SE DESFACE CU ORICE PRECIU
din Fabrica de Pânză și Lingerie din Viena

Mari sume de albiturile cele mai fine pentru dame și bărbați

500 bucăți Cămași brodate din cele mai fine de batistă și inu pentru dame, cari mai înainte se vadeam a 6 și 12 franci

Acom numai cu 3 și 6 franci

200 bucăți Fuste de damă, capote, pantaloni, costume de noapte de inu

Se vor vinde numai cu 4, 8 și 12 franci

200 bucăți Pichet alb și colorat în a 30 coți

Se vinde numai cu 7, 12 și 17 franci

Basmale de damast, șervete, fețe de masă și pentru cafea

Se vor vinde numai cu 3, 6 și 10 fr. 1/2 duzină

100 bucăți Inu de Rumburg 36 coți cu 25 franci, inu de Belgia și Irlanda 40 coți cu 50, 70, și 90 franci

Acastă desfacere colosală va dura numai 14 zile, adică până la Aprilie viitor, din cauză că închirându-să localul de la St. Gheorghe vii suntem nevoiți a vinde în total sau în parte toate mărfurile sus notate cu prețurile cele mai neuzite de eftine.

GRATIS va primi fie-care cumpărător pe la suma de 10 Napoleoni atât en gros cât și en detail ca Rabo o garnitură fină pentru 12 persoane.

Magasinul se află în Otetul Oteteleșanu, No. 27

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU ȘI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA
PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5. (Curtea Veche)
vis-à-vis de Sig. Prager

Strada Carol I No. 5. (Curtea Veche)
vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onore a înscința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fasoniile cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Iak rusece, de Iucht și de Vacs, ca și Mantale de Cauciuc pentru ploce, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat mențio atel mele firme de un interval de 12 ani care până acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii ca și de efinitatea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi să da concursul sevă gășind tot d'una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

Mosia Pescovenii, din Districtul Roman de sus, proprietate a casei rapausatului Petru Hagiopol, în întindere peste 3000 pogone, lângă gara Piatra, și moșia Văleni în depărtare de o jumătate oră de cea d'astăzi, în întindere peste 600 pogone sunt de arendat chiar de acum fie împreună fie în parte. Pe aceste moși se află patru păduri bătrâne în întindere totală ca de 300 pogone, se vând împreună cu moșiile sevă deosebit și toate împreună sevă în parte. A se adresa la d-na Anna Hagiopol Strada Colței No. 37 sevă la d-nu Gr. G. Păncescu Strada Pitari-Moșu No. 10. (733-1)

Un profesor de la o academiă din Germania, do-rece a preda lecțiuni în toate materiile gimnaziului, școlii reale sevă normale, atât pentru bășii cât și pentru fetițe. A se adresa la administrația acestei foi.

HOTEL WEISS

BRASIOV.

Sub-semnatul am onore a înscința pe Onor. Public voiașior, că am înat asupra mi acest hotel, și mă voi săli a satisfacere atât în privința curățeniei cât și prețurilor eftine. Se gășesc odii de la 60 kr. până la 1 florin.

Cu deosebită stimă,
Ión Hauptmann
Antreprenor.

PROSPECTUS

DE

L'Institution Française et Italienne

Dirigée par MESDAMES MAZZANTINI

9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Italienne qui jouit de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du diplôme supérieur et secondées par des professeurs distingués.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss qui ont visité l'Institution personnellement et où on peut voir le prospectus détaillé.